

[Niels Helveg Petersen]

overordentlig kompliceret, men ville næppe heller kunne undgå at skabe vilkårlighed og meget øgede omkostninger. Derfor har jeg forståelse for det standpunkt, som regeringen har tilkendegivet, og der blev også udtrykt en forståelse i hr. Ole Espersens indlæg. Jeg er ligeledes enig med hr. Ole Espersen i, at det nu ligger sådan, at vi og det hele Folketing må afvente ombudsmandens afgørelse i nogle klagesager, der er forelagt for ham.

Hjemmelsproblemet vedrørende gebyrerne bringes nu i orden, og samtidig er der bebudet iværksat en sagkyndig udredning af, hvorledes man for fremtiden skal forholde sig med de forskellige former for gebyrer, vi kender til. Man kan sige, at det vil kunne føre til, at Folketinget kan bringe mere orden i gebyrområdet og få mere ensartede, forståelige, gennemskuelige og gennemdiskuterede regler for, efter hvilke retningslinier man pålægger gebyrer, på hvilke områder osv.

Vi ser frem til, at Folketinget på den måde får en mulighed for at få bragt orden på et område, som helt tydeligt – og så meget er vi vist alle enige om – har vist sig at være i en lidt – for ikke at sige meget – sjuksket forfatning.

Spørgsmålet om lovlighed, om overensstemmelse med grundloven og eventuel tilbagebetaling får Folketinget senere lejlighed til at beskæftige sig med igen; Folketingets sidste ord i denne sag er ikke sagt med behandling af dette lovforslag.

Det Radikale Venstre kan stemme for lovforslaget og kan støtte de ændringsforslag, som er stillet af justitsministeren.

Tom Behnke (FP):

Jeg var i går i anden anledning på en statsinstitution, der ligger i Store Kongensgade, og dér så jeg en lille tegneseriestribe, hvor der bliver spurgt: »Hvad er ekspropriation? Ja, det er, når der er så mange om at stjæle noget, så det bliver lovligt.«

Men tilbage til sagen. Gennem adskillige år har det vist sig, at man har foretaget ulovlige opkrævninger af gebyrer. Den borgerlige regering har tilstræbt, som en borgerlig regering bør – det er det, man går til valg på, og det, man er valgt til – at undgå skattestigninger og helst at kunne sætte skatterne ned. Derfor har man selvfølgelig fra den borgerlige regerings side slået sig i tøjret, lavet krumspring og for-

søgt på alle mulige mærkelige måder at skjule skattestigningerne, og det er så det, der ender med, at vi i dag har den i hvert fald for regeringen meget uheldige sag.

Jeg føler anledning til at citere fra straffelovens § 279, der taler om bedrageri: »For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridig at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelse bliver afgørende, et formuetab.«

Umiddelbart synes jeg, der er meget stor lighed mellem denne sag og det, jeg lige har citeret fra straffeloven.

Først fik vi den foreløbige rapport fra Rigsrevisionen, så skyndte regeringen sig at høre kammeradvokaten, og der har været meget stor tvivl om, hvorvidt han overhovedet har været habil i dette spørgsmål, og derefter manede ministeren til besindighed: Nu skulle vi lige vente på Rigsrevisionens endelige rapport, for det kunne godt være, at der kom nogle ændringer. Der kom nogle ændringer, for man har sandelig strammet den endelige rapport, og det står så tydeligt, som det overhovedet kan, at revisionen slår fast, at det var ulovligt. Da den endelige rapport så kom, forlød det, at vi nu lige skulle vente på, at statsrevisorerne skulle tale. Nu har statsrevisorerne også talt, og både den foreløbige rapport fra Rigsrevisionen, den endelige rapport fra Rigsrevisionen og rapporten fra statsrevisorerne fastslår, at det, der er foregået, har været ulovligt. Spørgsmålet er nu, hvad regeringen så vil.

Fremskridtspartiet deler ikke den filosofi, som regeringen har anlagt, at hvis man er kommet til at gøre noget ulovligt, ændrer man bare loven, så det bliver lovligt. Vi må kraftigt tage afstand fra, at man blot ændrer loven, når man bliver taget på fersk gerning i et ulovligt forhold med fingrene dybt nede i kagedåsen. Den form for optræden svarer til, at man, hvis man i et skakspil er blevet skakmat, bare vælter brættet, så er der alligevel ikke nogen, der kan se, hvordan det hele kan komme til at gå. Det er uhæderligt, og det er ikke rimeligt.

Selv om gebyrerne vedtages med et flertal i Folketinget og altså bliver fastsat i loven, må det antages, for at bruge Rigsrevisionens egne ord, at gebyrer skal svare til de faktiske om-